

ERGENLİK ÇAĞINDAKİ ÇOCUKLARIMIZ**Değerli Müminler!**

Efendimiz s.a.v. bir hadisi şeriflerinde şöyle buyuruyor: *Hepiniz çobansınız ve hepiniz çobanlığınızdan sorumlusunuz... Kişi, ailesinin koruyucusu ve eli altında olanlardan sorumludur...*¹ Bu gün, bu hadisi şeriften yola çıkarak sorumluluğumuz altında bulunan ergenlik çağındaki çocuklarımızın hareketlerini ve onlara karşı takınmamız gereken tavırları incelemeye çalışacağız.

Ergenlik dönemi dediğimiz dönemde çocukların hem fiziksel görünümünde hem de hal ve hareketlerinde pek çok farklılıklar ortaya çıkar. Hayrı şerden ayırma, dini sorumlulukları yerine getirebilme yaşına geldiği dönemdir ergenlik çağı... Çocuklarımızın en sancılı oldukları dönemdir.

Ergenin bedeni birden bire büyümeğe başladığı için oldukça sakardır. Ev işlerine yardım etmekte isteksizdirler, tembeldirler. Beğenilmek önem kazanır. Ayna karşısında dakikalarca vakit geçirir. Kılık kıyafet, kokular, jöleler hayatını fazlasıyla meşgul eder. Genç bu dönemde karmakarışık duygular yaşar. Evde yalnız kalmak istediğini söylerken, okulda arkadaşlarından ayrı duramaz. Anne babanın yerini artık arkadaşlar alır, arkadaşlar için yapmayacağı fedakârlık yoktur. Her türlü denetimi öfke ile karşılar. Çantalarının, dolaplarının karıştırılmasından nefret eder, kendi eşyalarının düzeltilmesini dahi istemezler. Anne babadan emir almaktan, yönetilmekten hoşlanmazlar. Onlar için anne babalar artık her şeyi bilen bilge kişiler değildir. Anne babalarının kıyafetlerini, konuşmalarını pek çok hal ve hareketlerini eleştirirler. Onlara cevap

vermekten çekinmezler. Bazen maddecidir, bazen çok duygusaldır.

Değerli kardeşlerim....

Anne babalar bu dönemde evlatlarını yeniden keşfetmek zorundadırlar. Onların hatalarını, rencide edecek şekilde yüzlerine vurmamalıdır. Bu dönemde çocuklarına küsmeye, onları boş verme lüksü yoktur. Çünkü hiçbir boşluk öylece kalmaz, birileri tarafından doldurulur. Çocukluğundan itibaren, niçin yaratıldığını, dünyaya geliş gayesinin ne olduğu, sonunda nereye gideceği anlatılırsa hayatı anlam kazanır. Anne babalar özellikle bu dönemde, ona şunu hissettirmeliler: onun evi, kötülüklerden ve tehlikelerden uzak sınırsız bir barınak; ailesi ise kendisini seven ve karşılaştıkları tüm güçlüklerde kendisinin yanında yer alan insanlardır.

Değerli Kardeşlerim!

Beddua ile ergen terbiye edilmez. Aksi halde ergen, büyüklerine karşı duyduğu tüm saygısını, özellikle sevgisini kaybeder. Anne baba, evlatlarını daima dinlemeye hazır olmalıdırlar. "Seni anlıyorum" mesajını vermelidirler. "Şunu yap, bunu et" değil, "bu durumda ne yapmayı düşünüyorsun?" Bana soracak olursan, ben şöyle bir davranışı tercih ederim" denmelidir.

Öte yandan ergenin her davranışına izin veren, her dediğine boyun eğen anne babalar da evlatlarına büyük zarar verir. Ergen çocuğun ne önünde, ne arkasında olmalıyız. Tam yanlarında durmalıyız. Bilmeliyiz ki, bu zor günler birlik ve beraberlik içinde aşılabacaktır. Ne olursa olsun ergen olan bizim evladımızdır. Allah katında onlardan da sorumluyuz.

¹ Buhari, Cuma, 11; Müslim, İmare, 20; Ebû Davut, İmer, 1; Tirmizî, Cihat, 27.